

DECIZIA nr. 66 din 3 martie 2025

referitoare la interpretarea dispozițiilor [art. 2 alin. \(1\) și \(2\)](#), [art. 13 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

EMITENT • **ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 352 din 22 aprilie 2025**

Data intrării în vigoare 22-04-2025

Dosar nr. 2.311/1/2024

Mariana Constantinescu	- vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție - președintele completului
Carmen Elena Popoiag	- președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	- președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	- președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	- judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	- judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	- judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	- judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	- judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	- judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	- judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	- judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	- judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	- judecător la Secția a II-a civilă
Maria Hrudei	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 2.311/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor [art. 520 alin. \(8\) din Codul de procedură civilă](#) și ale [art. 35 alin. \(1\) din Regulamentul](#) privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin [Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023](#), cu modificările și completările ulterioare (Regulamentul).
2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.
3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.
4. Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava - Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.509/86 /2023.
5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, însă acestea nu au formulat puncte de vedere la raport.
6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Suceava - Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 10 octombrie 2024, în Dosarul nr. 2.509/86/2023, în temeiul [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale ([Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#)), sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă dispozițiile [art. 22 alin. \(7\) din normele metodologice](#) de aplicare a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#), aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), și prevederile [art. 16 alin. \(4\) din](#)

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 se interpretează în sensul că, în situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică doar în situația în care se constată că, pe baza documentelor transmise inițial, s-a stabilit un cuantum eronat al dreptului sau au fost constatate de organele de control date eronate privind condițiile de acordare a drepturilor, în raport cu veniturile efectiv realizate la data solicitării indemnizației lunare pe perioada concediului pentru creșterea copilului, iar nu și situației în care cererea de recalculare a indemnizației pentru creșterea copilului pentru perioada 28 decembrie 2017-22 iulie 2019 este formulată de beneficiar după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, prin care a obținut drepturi salariale majorate, pronunțate ulterior împlinirii acestor termene?

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin **Legea nr. 132/2011**, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare în luna mai 2019 (**Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010**, în forma în vigoare în luna mai 2019)

Articolul 2

(1) Persoanele care, în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, au realizat timp de cel puțin 12 luni venituri din salarii și asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor **Legii nr. 227/2015** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare venituri supuse impozitului, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și de o indemnizație lunară. (...)

(2) Cuantumul indemnizației lunare prevăzute la alin. (1) este de 85% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului. Cuantumul minim al indemnizației lunare nu poate fi mai mic decât suma rezultată din aplicarea unui coeficient de multiplicare de 2,5 la valoarea indicatorului social de referință, iar cuantumul maxim al acesteia nu poate depăși valoarea de 8.500 lei. (...)

Articolul 13

(...)

(3) La stabilirea bazei de calcul al indemnizației pentru creșterea copilului se iau în considerare toate veniturile supuse impozitului realizate de persoana îndreptățită, precum și veniturile aferente perioadelor asimilate prevăzute la art. 2 alin. (5) și (6).

(4) Baza de calcul al indemnizației pentru creșterea copilului stabilită potrivit alin. (3) se determină ca suma totală a veniturilor realizate în ultimele 12 luni anterioare nașterii copilului împărțită la 12.

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin **Legea nr. 132/2011**, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare în prezent (**Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010**)

Articolul 3

(...)

(7) Pe toată perioada până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani, în cazul copilului cu handicap, beneficiarul poate solicita recalcularea cuantumului indemnizației pe baza unor hotărâri judecătorești definitive, adevărinite sau alte acte doveditoare privind rectificarea veniturilor prevăzute la alin. (1) care au stat la baza acordării dreptului, eliberate de plătitorii de venituri sau de organele competente. Noul cuantum se acordă de la data prevăzută în hotărârea judecătorească definitivă sau, după caz, de la data prezentării documentelor de rectificare a veniturilor.

(8) În situația persoanelor care realizează venituri din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din activități agricole, silvicultură și piscicultură, cuantumul indemnizației lunare stabilit prin decizia de acordare a indemnizației se recalculează în baza actelor doveditoare eliberate de organele competente privind veniturile efectiv realizate în perioada pentru care s-a luat în calcul venitul estimat în vederea plății anticipate a impozitului sau, după caz, pentru care s-a completat declarația pe propria răspundere.

(9) Dacă în urma recalculării prevăzute la alin. (8) rezultă un cuantum mai mare al indemnizației lunare față de cel stabilit inițial, diferența se acordă pentru întreaga perioadă începând cu data stabilirii dreptului la indemnizația pentru creșterea copilului. (...)

Articolul 15

(1) Drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență reprezentând indemnizații și stimulent de inserție se stabilesc după cum urmează:

a) Începând cu ziua următoare celei în care încetează, conform legii, concediul de maternitate, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile lucrătoare de la acea dată;

b) începând cu data nașterii copilului, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile lucrătoare de la acea dată, în cazul persoanelor care nu îndeplinesc condițiile, conform legii, pentru acordarea concediului de maternitate și a indemnizației aferente;

c) începând cu data adopției, a instituirii tutelei, plasamentului sau încredințării, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile lucrătoare de la data la care s-au aprobat ori, după caz, s-au instituit măsurile de protecție a copilului;

c¹) începând cu ziua următoare celei în care persoana îndreptățită realizează venituri supuse impozitului pe venit de natura celor prevăzute la art. 3 alin. (1), dacă cererea este depusă în termen de 30 de zile lucrătoare de la această dată;

d) de la data depunerii cererii, pentru toate celelalte situații, inclusiv pentru cazul în care cererea a fost depusă peste termenele prevăzute la lit. a)-c¹). (...)

Articolul 16

(...)

(4) Plata indemnizației pentru creșterea copilului se suspendă și în situația în care:

a) agenția teritorială constată că pe baza documentelor transmise s-a stabilit un quantum eronat al dreptului;

b) în urma controlului efectuat de inspectorii sociali sau de reprezentanți ai Curții de Conturi a României s-au constatat date eronate cu privire la îndeplinirea condițiilor de acordare a drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

10. Normele metodologice de aplicare a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), în forma în vigoare în luna mai 2019 ([Normele metodologice](#) aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), în forma în vigoare în luna mai 2019)

Articolul 22

(...)

(7) În situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică doar în situația în care se constată că, pe baza documentelor depuse inițial de persoana îndreptățită, a fost calculat un quantum eronat. Recalcularea se face fie din oficiu în cazul în care agenția teritorială se autosesează, fie la solicitarea persoanei îndreptățite, alin. (3) și (4) aplicându-se corespunzător.

11. Normele metodologice de aplicare a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare în prezent ([Normele metodologice](#) aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#))

Articolul 22

(...)

(4) În situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se realizează în condițiile art. 3 alin. (7) din ordonanța de urgență, precum și în situațiile prevăzute la art. 16 alin. (4) din ordonanța de urgență. Recalcularea se face, după caz, la solicitarea persoanei îndreptățite, respectiv din oficiu, aplicându-se corespunzător prevederile art. 3 alin. (9) și (10) din ordonanța de urgență, precum și prevederile art. 18 alin. (5) din ordonanța de urgență.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

12. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava - Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 2.509 /86/2023, reclamanta S.M.L. a solicitat obligarea părții Agenția Județeană pentru Plăți și Inspekție Socială Suceava la recalcularea indemnizației pentru creșterea copilului aferente perioadei cuprinse între 28 decembrie 2017 și 22 iulie 2019, prin includerea în baza de calcul al indemnizației a drepturilor salariale obținute ulterior pe cale judiciară, precum și la plata diferențelor bănești actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală.

13. Prin Sentința civilă nr. 295 din 30 aprilie 2024, Tribunalul Suceava - Secția de contencios administrativ și fiscal a respins excepțiile tardivității și prescripției, invocate de pârâtă, a admis acțiunea și a obligat pârâta la recalcularea indemnizației pentru creșterea copilului aferente perioadei cuprinse între 28 decembrie 2017 și 22 iulie 2019, prin includerea în baza de calcul al indemnizației a drepturilor salariale obținute ulterior pe cale judiciară, precum și la plata către reclamantă a diferențelor bănești, actualizate cu rata inflației, la care se adaugă dobânda legală până la data plății.

14. Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că reclamanta este încadrată în baza unui raport de serviciu în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală București în funcția publică de inspector antifraudă superior și că

aceasta a beneficiat de indemnizația pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, în perioada cuprinsă între 28 decembrie 2017 și 22 iulie 2019.

15. Ulterior, angajatorul a fost obligat pe cale judiciară la plata către reclamantă a drepturilor salariale în procent de 20% aplicat la salariul brut lunar, reprezentând diferența neacordată aferentă sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, începând cu data de 1 martie 2017.

16. La data de 23 mai 2023 reclamanta a solicitat recalcularea indemnizației aferente perioadei cuprinse între 28 decembrie 2017 și 22 iulie 2019 și acordarea diferențelor salariale, însă cererea sa a fost respinsă în baza normei de la [art. 22 alin. \(7\) din Normele metodologice](#) aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), în forma în vigoare în luna mai 2019, care a fost anulată prin Sentința civilă nr. 218 din 23 martie 2020 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, rămasă definitivă prin [Decizia nr. 3.039 din 26 mai 2022](#) a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal.

17. Prima instanță a conchis că argumentele care au fundamentat soluția de anulare a normei anterior evocate sunt incidente și în prezenta cauză și că pârâta nu a contestat dreptul pretins în substanța sa, prevalându-se doar de chestiuni de natură tehnică pentru a justifica refuzul de recalculare a indemnizației cuvenite reclamantei.

18. Împotriva acestei sentințe, pârâta a declarat recurs prin care a solicitat casarea hotărârii atacate și, în urma rejudecării, respingerea acțiunii.

19. În motivare, recurenta a susținut că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului, născut la data de 22 septembrie 2017, putea fi solicitat până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv până la data de 22 septembrie 2019.

20. A mai arătat că partea adversă nu putea beneficia de recalcularea indemnizației pentru creșterea copilului, deoarece această situație nu figura printre cazurile în care legea permitea recalcularea indemnizației pentru creșterea copilului.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

21. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de [art. 2 alin. \(1\)](#) raportat la [art. 1 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#).

22. În acest sens a menționat că pretențiile deduse judecății se circumscriu proceselor prevăzute de [art. 1 din același act normativ](#) și că soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere prin raportare la motivele de nelegalitate invocate prin cererea de recurs.

23. A mai arătat că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii de drept invocate și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Părțile nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. Instanța de trimitere a apreciat că dispozițiile supuse interpretării nu pot justifica respingerea cererii de recalculare a indemnizației pentru creșterea copilului.

26. În acest sens a arătat că la calcularea acestei indemnizații prezintă relevanță venitul obținut/realizat de persoana îndreptățită aferent perioadei de 12 luni înainte de nașterea copilului, iar nu venitul plătit efectiv.

27. Astfel, recalcularea nu poate fi condiționată de formularea cererii până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani, din moment ce hotărârea judecătorească definitivă de acordare a unor drepturi salariale majorate a fost pronunțată ulterior împlinirii acestor termene.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

28. Din răspunsurile transmise de către instanțele judecătorești consultate au rezultat două opinii.

29. Astfel, într-o primă opinie s-a apreciat că recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică și situației în care cererea de recalculare a acestei indemnizații aferente perioadei cuprinse între 28 decembrie 2017 și 22 iulie 2019 este formulată după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani (în cazul copilului cu handicap), în baza unor hotărâri judecătorești definitive pronunțate ulterior împlinirii acestor termene, prin care beneficiarul a obținut drepturi salariale majorate.

30. S-a argumentat că [art. 22 alin. \(7\) din Normele metodologice](#) aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), în forma în vigoare în luna mai 2019, nu mai face parte din fondul legislativ secundar activ, ca urmare a anulării sale de către instanțele de contencios administrativ. În aceste condiții devin aplicabile prevederile legislației primare, respectiv dispozițiile [art. 2 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#), în forma în vigoare în luna mai 2019, a căror interpretare relevă că la calculul indemnizației pentru creșterea copilului prezintă relevanță venitul obținut/realizat de persoana îndreptățită în perioada de 12 luni anterioară nașterii copilului, iar nu venitul ce i-a fost plătit efectiv. Recalcularea acestei indemnizații nu poate fi condiționată de formularea cererii până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani, din moment ce hotărârea judecătorească definitivă de acordare a unor drepturi salariale majorate a fost pronunțată ulterior împlinirii acestor termene.

31. Într-o a doua opinie s-a apreciat că recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului nu se aplică în situația în care cererea de recalculare a acestei indemnizații aferente perioadei cuprinse între 28 decembrie 2017 și 22 iulie 2019 este formulată după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani (în cazul copilului cu handicap), în baza unor hotărâri judecătorești definitive pronunțate ulterior împlinirii acestor termene, prin care beneficiarul a obținut drepturi salariale majorate.

32. S-a argumentat că, în cazul veniturilor din salarii, recalcularea cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului poate fi dispusă doar prin raportare la veniturile nete realizate la data solicitării acestei indemnizații și numai dacă a fost stabilit un cuantum eronat. Ca atare, recunoașterea ulterioară a dreptului la venituri suplimentare nu poate conduce la repunerea în discuție a drepturilor de protecție socială de care a beneficiat salariații în raport cu veniturile realizate la data solicitării indemnizației lunare pe perioada concediului pentru creșterea copilului.

33. Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare - Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

34. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în cadrul exercitării controlului de constituționalitate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

35. Prin [Decizia nr. 10 din 11 mai 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 25 iunie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a stabilit că dispozițiile [art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că hotărârea judecătorească irevocabilă/definitivă prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ produce efecte și în privința actelor administrative individuale emise în temeiul acestuia care, la data publicării hotărârii judecătorești de anulare, sunt contestate în cauze aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești.

36. Prin [Decizia nr. 3.039 din 26 mai 2022](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 26 ianuarie 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal a respins ca nefondat recursul declarat împotriva Sentinței civile nr. 218 din 23 martie 2020 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal prin care a fost anulată în parte [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), în ceea ce privește [art. 22 alin. \(7\) din normele metodologice](#) de aplicare a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#).

X. Raportul asupra chestiunii de drept

37. Judecătorii-raportori au apreciat că recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se realizează, cu respectarea limitei maxime prevăzute de lege, la cererea persoanei îndreptățite, chiar după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, dacă ulterior, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, s-au acordat diferențe de drepturi salariale sau asimilate acestora, imposabile, drepturi corespunzătoare perioadei de contributivitate impuse de [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#).

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizării

38. Potrivit [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la [art. 1](#), completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

39. Conform [art. 1 alin. \(1\) din același act normativ](#), „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar potrivit [alin. \(2\)](#) al aceluiași articol, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la [alin. \(1\)](#)”.

40. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la [art. 1 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a)** existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b)** completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

- c) să existe o chestiune de drept veritabilă, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

41. Este de observat că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor [art. 519 din Codul de procedură civilă](#), în procedura reglementată de [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completele de judecată învestite cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac. S-a derogat astfel de la condiția ca sesizarea să fie dispusă doar de către completele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor care sunt învestite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

42. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor [art. 1 alin. \(1\) și \(3\)](#), respectiv [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), se constată că chestiunea de drept dedusă judecătii privește posibilitatea recalculării indemnizației pentru creșterea copilului, în situația în care această recalculare este solicitată după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, prin care titularului indemnizației i s-au recunoscut, cu efect retroactiv, drepturi salariale majorate pentru perioada luată în considerare la determinarea bazei de calcul al indemnizației de creștere al copilului.

43. În consecință, pretențiile deduse judecătii se circumscriu unor prestații de asigurări sociale cuvenite personalului plătit din fonduri publice, în sensul [art. 1 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), în condițiile în care reclamanta are calitatea de funcționar public.

44. Cauza care a ocazionat sesizarea instanței supreme se află pe rolul Curții de Apel Suceava - Secția de contencios administrativ și fiscal, ca instanță competentă să soluționeze recursul declarat împotriva hotărârii pronunțate în primă instanță de tribunal.

45. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior pe calea unui recurs în interesul legii ori a unei alte hotărâri prealabile asupra chestiunii care formează obiectul sesizării.

46. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii ([Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37; [Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragraful 42).

47. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și după intrarea în vigoare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”. De asemenea, s-a arătat expres că noua soluție legislativă se raportează la „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept”. În măsura în care prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) nu s-a derogat de la dispozițiile art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă în ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, acestea rămân așadar aplicabile, ca drept comun în materia sesizării pentru dezlegarea în prealabil a unei chestiuni de drept ([Decizia nr. 111 din 9 decembrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2025, paragraful 56).

48. Așadar, scopul mecanismului de unificare a practicii judiciare constă în rezolvarea dificultăților reale de interpretare a respectivelor norme juridice, dificultăți care ar putea constitui temeiul unor interpretări divergente și, prin aceasta, al practicii judiciare neunitare, astfel cum s-a reținut și sub imperiul mecanismului reglementat de [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) ([Decizia nr. 111 din 9 decembrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2025, paragraful 60).

49. Această condiție este îndeplinită în cauză, întrucât normele juridice supuse interpretării au un caracter imperfect și lacunar, chestiunea de drept supusă analizei nefiind reglementată într-o manieră neechivocă, ceea ce se reflectă și în unele soluții divergente ale practicii judiciare.

50. În ceea ce privește condiția legăturii chestiunii de drept cu dezlegarea pe fond a cauzei, dezlegarea chestiunii de drept trebuie să influențeze într-o manieră directă și determinantă soluționarea pe fond a cauzei cu care este învestită instanța de trimitere, iar îndeplinirea acestei condiții trebuie să rezulte neechivoc din cuprinsul încheierii de sesizare. Această condiție este de asemenea îndeplinită, după cum rezultă din motivele de recurs formulate de pârâta Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Suceava. Prin motivele de recurs, pârâta invocă tocmai imposibilitatea recalculării indemnizației de creștere a copilului în împrejurări precum cele constatate în cauza care a ocazionat sesizarea.

XI.2. Asupra fondului sesizării

51. Potrivit [art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#), în forma aplicabilă litigiului,

(1) Persoanele care, în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, au realizat timp de cel puțin 12 luni venituri din salarii și asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare venituri supuse impozitului, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și de o indemnizație lunară. (...)

(2) Cuantumul indemnizației lunare prevăzute la alin. (1) este de 85% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului. Cuantumul minim al indemnizației lunare nu poate fi mai mic decât suma rezultată din aplicarea unui coeficient de multiplicare de 2,5 la valoarea indicatorului social de referință, iar cuantumul maxim al acesteia nu poate depăși valoarea de 8.500 lei.

52. Indemnizația lunară pentru creșterea copiilor constituie o prestație de asigurări sociale, instituită de legiuitor pentru susținerea familiei în vederea creșterii copilului. Legiuitorul a stabilit în cuprinsul [art. 2 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) o corelație între cuantumul acestei indemnizații și un procent de 85% din media veniturilor nete realizate de beneficiar în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, fără ca indemnizația astfel calculată să poată depăși suma de 8.500 lei.

53. Veniturile care intră în baza de calcul al indemnizației sunt definite de [art. 3 alin. \(1\) și \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) prin trimitere la dispozițiile corespunzătoare ale Codului fiscal, fiind avute în vedere veniturile nete, rezultate după scăderea impozitului pe venit și, după caz, a contribuțiilor sociale obligatorii datorate, potrivit legii, corespunzător fiecărei categorii de venit.

54. În forma în vigoare în perioada la care se referă cererea de chemare în judecată, aplicabilă în conformitate cu [art. 6 alin. \(2\) din Codul civil](#), [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) nu reglementa în terminis posibilitatea recalculării indemnizației în situația în care, prin hotărâri judecătorești definitive, au fost recunoscute în favoarea persoanei îndreptățite la plata indemnizației (de regulă, părintele copilului) drepturi de natură salarială superioare celor efectiv plătite, acestea din urmă fiind avute în vedere la calculul și plata indemnizației inițiale.

55. Totuși, [art. 13 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#), în forma în vigoare în luna mai 2019, prevedea că la stabilirea bazei de calcul al indemnizației pentru creșterea copilului se iau în considerare toate veniturile supuse impozitului realizate de persoana îndreptățită, precum și veniturile aferente perioadelor asimilate prevăzute la [art. 2 alin. \(5\) și \(6\)](#).

56. În cauză se ridică problema de a ști cum trebuie interpretată sintagma venituri realizate, respectiv dacă aceasta include și venituri de natură salarială recunoscute, cu titlu retroactiv, pentru perioada de referință stabilită de lege, prin hotărâri judecătorești rămase definitive după terminarea concediului de creștere a copilului.

57. Norma a cărei interpretare a fost solicitată de către instanța de trimitere, respectiv [art. 22 alin. \(7\) din normele metodologice](#) aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), în forma în vigoare în perioada pentru care s-a solicitat recalcularea, prevedea că, „În situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică doar în situația în care se constată că, pe baza documentelor depuse inițial de persoana îndreptățită, a fost calculat un cuantum eronat. Recalcularea se face fie din oficiu în cazul în care agenția teritorială se autosesizează, fie la solicitarea persoanei îndreptățite, alin. (3) și (4) aplicându-se corespunzător.”

58. Prin Sentința civilă nr. 218 din 23 martie 2020 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, rămasă definitivă ca urmare a respingerii recursului prin [Decizia nr. 3.039 din 26 mai 2022](#) a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, a fost anulată în parte [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), în ceea ce privește [art. 22 alin. \(7\) din normele metodologice](#) de aplicare a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#).

59. S-a reținut în esență că este relevantă situația reală a veniturilor obținute de persoana îndreptățită pentru perioada de referință, respectiv venitul obținut/realizat de persoana îndreptățită aferent perioadei relevante de 12 luni anterioare nașterii copilului, iar nu venitul ce i-a fost plătit efectiv, întrucât realizarea în concret, prin plată, a creanței salariale poate fi afectată de conduita debitorului, fie în sensul nerecunoașterii sale, dar stabilirii ulterioare pe cale judiciară, fie prin neachitare benevolă, dar încasată prin executare silită.

60. În aceste condiții s-a statuat în mod definitiv că [art. 22 alin. \(7\) din normele metodologice](#) aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), modificate și completate prin [Hotărârea Guvernului nr. 449/2016](#), nu permite o reflectare în mod real a veniturilor obținute de persoana îndreptățită ca creanță salarială aferentă perioadei relevante de 12 luni anterioare nașterii copilului, ci doar a celor plătite benevol de către debitor și atestate prin act emis în acest sens. Ca urmare, această normă a fost anulată, fiind contrară prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#).

61. Potrivit [art. 23 teza I din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#), cu modificările și completările ulterioare, „Hotărârile judecătorești definitive prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter

normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor“. Cu privire la acest text de lege, prin [Decizia nr. 10 din 11 mai 2015](#) a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 25 iunie 2015) s-a statuat cu putere obligatorie că hotărârea judecătorească irevocabilă/definitivă prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ produce efecte și în privința actelor administrative individuale emise în temeiul acestuia care, la data publicării hotărârii judecătorești de anulare, sunt contestate în cauze aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești.

62. În motivare, instanța supremă a reținut că: interpretând prevederile [art. 147 alin. \(4\) din Legea fundamentală](#), de exemplu prin [Decizia nr. 223 din 13 martie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, și [Decizia nr. 164 din 12 martie 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, Curtea Constituțională a statuat că instanțele judecătorești vor aplica decizia prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate în cauzele pendinte la momentul publicării acesteia. Sintagma „sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor“, utilizată atât de [Constituție](#), cât și de [Legea nr. 554/2004](#), nu poate primi decât o interpretare unitară, în sensul că excepția de neconstituționalitate admisă, respectiv actul administrativ normativ anulat nu produc niciun efect în privința cauzelor irevocabil/definitiv soluționate (sub rezerva revizuirii, în cazurile prevăzute de lege), însă produc efecte în cauzele aflate în curs de soluționare la data publicării deciziei Curții Constituționale sau a hotărârii judecătorești de anulare.

63. Prin urmare, această dezlegare este aplicabilă și cauzelor aflate în curs de judecată, precum cea care a ocazionat sesizarea instanței supreme. Pentru dezlegarea chestiunii de drept prezintă relevanță considerentele care explică și justifică soluția de anulare a prevederilor [art. 22 alin. \(7\) din normele metodologice](#) aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), întrucât aceste considerente, fiind indispensabile înțelegerii soluției, intră în autoritatea lucrului judecat împreună cu aceasta [[art. 430 alin. \(2\) din Codul de procedură civilă](#)].

64. În condițiile în care legiuitorul a intenționat să stabilească o corelație între cuantumul indemnizației de creștere a copilului și media veniturilor nete realizate de beneficiarul indemnizației, nu există nicio rațiune pentru a exclude din baza de calcul veniturile de natură salarială recunoscute, cu titlu retroactiv, pentru perioada de referință stabilită de lege, prin hotărâri judecătorești rămase definitive după ce indemnizația de creștere a copilului a fost plătită în cuantumul stabilit inițial.

65. Trebuie observat că aceste venituri de natură salarială sunt, la rândul lor, supuse impozitării și plății contribuțiilor sociale prevăzute de lege și nu ar putea fi excluse din baza de calcul al indemnizației de creștere a copilului decât în temeiul unui text de lege neechivoc. O atare soluție legislativă nu a existat nici în reglementarea aplicabilă *ratione temporis* în cauza care a ocazionat sesizarea și nu poate fi identificată nici în prezent.

66. Potrivit [art. 3 alin. \(7\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#), „Pe toată perioada până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani, în cazul copilului cu handicap, beneficiarul poate solicita recalcularea cuantumului indemnizației pe baza unor hotărâri judecătorești definitive, adeverințe sau alte acte doveditoare privind rectificarea veniturilor prevăzute la [alin. \(1\)](#) care au stat la baza acordării dreptului, eliberate de plătitorii de venituri sau de organele competente. Noul cuantum se acordă de la data prevăzută în hotărârea judecătorească definitivă sau, după caz, de la data prezentării documentelor de rectificare a veniturilor“.

67. Referirea acestei norme juridice la toată perioada până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani, în cazul copilului cu handicap, are ca scop indicarea limitelor conținutului dreptului subiectiv corelativ obligației de plată a indemnizației recalculate, iar nu instituirea unui termen-limită înăuntrul căruia ar trebui cerută recalcularea, întrucât o asemenea limitare a exercițiului dreptului subiectiv de a cere recalcularea indemnizației în raport cu veniturile majorate ar trebui prevăzută în mod expres, iar nu dedusă pe cale de interpretare.

68. Prin ipoteză, rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a stabilit dreptul la plata unor diferențe salariale are loc ulterior concediului de creștere a copilului. Ca urmare, opinia potrivit căreia recalcularea poate opera doar dacă este cerută până la sfârșitul concediului de creștere a copilului ar implica instituirea, pe cale de interpretare, a unui termen de decădere substanțială care ar fi, în toate cazurile, împlinit la data la care recalcularea ar fi cerută. Or, în acest mod, dreptul de a cere și obține recalcularea ar fi negat în chiar substanța sa, devenind unul iluzoriu, în condițiile în care momentul la care o hotărâre judecătorească rămâne definitivă constituie o împrejurare care nu poate fi imputată beneficiarului indemnizației de creștere a copilului.

69. De asemenea, potrivit [art. 22 alin. \(4\) din Normele metodologice](#) aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), „În situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se realizează în condițiile [art. 3 alin. \(7\) din ordonanța de urgență](#), precum și în situațiile prevăzute la [art. 16 alin. \(4\) din ordonanța de urgență](#). Recalcularea se face, după caz, la solicitarea persoanei îndreptățite, respectiv din oficiu, aplicându-se corespunzător prevederile [art. 3 alin. \(9\) și \(10\) din ordonanța de urgență](#), precum și prevederile [art. 18 alin. \(5\) din ordonanța de urgență](#)“.

- 70.** Așadar, și în ipoteza prevăzută de [art. 3 alin. \(7\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) se aplică în mod corespunzător prevederile [alin. \(9\)](#) al aceluiași articol, potrivit cărora, „Dacă în urma recalculării prevăzute la [alin. \(8\)](#) rezultă un quantum mai mare al indemnizației lunare față de cel stabilit inițial, diferența se acordă pentru întreaga perioadă începând cu data stabilirii dreptului la indemnizația pentru creșterea copilului”.
- 71.** În această ipoteză, recalcularea indemnizației de creștere a copilului se dispune în temeiul unor împrejurări obiective, inexistente la data acordării indemnizației inițiale și, ca atare, neimputabile solicitantului indemnizației, respectiv autorității publice care dispune recalcularea indemnizației și plata diferențelor corespunzătoare.
- 72.** De vreme ce obligația autorității publice plătitoare de a recalcula și de a plăti diferența se naște doar de la data formulării solicitării corespunzătoare, întemeiate pe hotărârea judecătorească rămasă definitivă, rezultă că eventualele daune moratorii pot fi cerute doar cu începere de la această dată.
- 73.** Pentru considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor [art. 521 din Codul de procedură civilă](#) și ale [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#),

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava - Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.509/86/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În interpretarea dispozițiilor [art. 2 alin. \(1\) și \(2\)](#), [art. 13 alin. \(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 132/2011](#), cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare la data de 16 mai 2019, respectiv a dispozițiilor [art. 3 alin. \(7\) și \(8\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#), în forma în vigoare în prezent, precum și a dispozițiilor [art. 22 alin. \(4\) din Normele metodologice](#) de aplicare a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#) privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 52/2011](#), cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

Recalcularea quantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se realizează, cu respectarea limitei maxime prevăzute de lege, la cererea persoanei îndreptățite, chiar după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, dacă ulterior, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, s-au acordat diferențe de drepturi salariale sau asimilate acestora, impozabile, drepturi corespunzătoare perioadei de contributivitate impuse de [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010](#).

Obligatorie, potrivit [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#).

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Cristian Balacciu
